

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA	Joanna Kube (spr.)
Sędzia WSA	Iwona Maciejuk
Sędzia WSA	Joanna Kruszewska-Grońska

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 17 grudnia 2021 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą
w Warszawie
na beczynność Polskiego Koncernu Naftowego Orlen S.A. z siedzibą w Płocku
w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 9 grudnia 2020 r. o udostępnienie informacji
publicznej

oddala skargę.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Magdalena Morawiec

referent

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie (dalej: „Stowarzyszenie”) w dniu 9 grudnia 2020 r. zwróciło się do Polskiego Koncernu Naftowego Orlen S.A. z siedzibą w Płocku (dalej: „PKN Orlen”), na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 1990 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2176) (dalej: „u.d.i.p.”) o udostępnienie:

- umowy, na mocy której PKN Orlen przejął wydawnictwo Polska Press wraz z aneksami i załącznikami do tej umowy,
- treści wszelkich analiz ekonomicznych i analiz ryzyka, w posiadaniu których jest PKN Orlen, dotyczących przejęcia wydawnictwa Polska Press.

W odpowiedzi na powyższy wniosek PKN Orlen w dniu 28 grudnia 2020 r. poinformował, że nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte we wniosku Stowarzyszenia, ponieważ sprawy nim objęte dotyczą majątku spółki kapitałowej - samodzielnego podmiotu prawnego. Co więcej, wnioskowane informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa PKN Orlen (także ze względu na zobowiązania kontraktowe) i również z tego powodu nie mogłyby zostać ujawnione.

Pismem z dnia 2 sierpnia 2021 r. Stowarzyszenie złożyło do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność PKN Orlen w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej z wniosku z dnia 9 grudnia 2020 r.

W uzasadnieniu skargi Stowarzyszenie zarzuciło PKN Orlen naruszenie:

- 1) art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) w zw. z art. 1 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. w zakresie, w jakim przepisy te stanowią o tym, że informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, oraz że udostępniana jest na wniosek bez zbędnej zwłoki nie później niż w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku, poprzez niewłaściwe zastosowanie, polegające na nieudzieleniu odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej,
- 2) art. 4 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5 lit. e u.d.i.p. - w zakresie, w jakim przepisy te stanowią o tym, że podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej jest osoba prawna wykonująca zadania publiczne, oraz że przedmiotem informacji publicznej jest w szczególności informacja o dochodach i stratach tych podmiotów oraz dysponowaniu tymi dochodami i sposobie pokrywania strat, poprzez niewłaściwe zastosowanie, polegające na braku realizacji wniosku o udostępnienie

Sygn. akt II SAB/Wa 591/21

informacji przez PKN Orlen, będącym podmiotem zobowiązanym do udostępniania informacji publicznej,

3) art. 10 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, w zakresie w jakim przepis ten stanowi o tym, iż każdy ma prawo do wolności wyrażania opinii oraz otrzymywania informacji, poprzez niewłaściwe zastosowanie, polegające na braku realizacji wniosku o udostępnienie informacji przez PKN Orlen.

Wskazując na powyższe naruszenia, Stowarzyszenie wniosło o:

1. stwierdzenie, że PKN Orlen pozostaje w beczynności w przedmiocie załatwienia wniosku z dnia 9 grudnia 2020 r. o udostępnienie informacji publicznej,
2. zobowiązanie PKN Orlen do rozpatrzenia wniosku z dnia 9 grudnia 2020 r. o udostępnienie informacji publicznej w terminie 14 dni otrzymania odpisu wyroku,
3. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi Stowarzyszenie podniosło, iż wokół transakcji, do której odnosił się złożony wniosek o udostępnienie informacji publicznej, pojawiło się wiele spekulacji i niepokojów społecznych. Związane one są przede wszystkim z niezależnością mediów, które będą kapitałowo kontrolowane od momentu przejęcia udziałów przez podmiot o dominującym udziale Skarbu Państwa.

Stowarzyszenie, mając na celu zapewnienie rzetelnej debaty publicznej w tym temacie, zawnioskowało więc o dostęp do omawianej umowy. Jak wielokrotnie wskazywał Europejski Trybunał Praw Człowieka w swoich wyrokach (np. TASZ przeciwko Węgrom, nr 37374/05 lub Steel i Morris p. Zjednoczonemu Królestwu nr 68416/01) ważny wkład społeczeństwa obywatelskiego w dyskusję na temat spraw publicznych zasługuje na ochronę na gruncie art. 10 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, taką jaka zapewniona jest prasie. Stowarzyszenie jest organizacją aktywnie zaangażowaną w spór dotyczący jawności życia publicznego. Z tego względu Stowarzyszenie można scharakteryzować podobnie jak prasę, jako społeczną organizację strażniczą, a wnioskowane informacje są niezbędne do rzetelnego informowania społeczeństwa na temat działań władzy dokonywanych pośrednio przez podmiot gospodarczy.

Umowa kupna 100% udziałów Polska Press została podpisana przez PKN Orlen z niemiecką Verlagsgruppe Passau na początku grudnia 2020 r. Do chwili obecnej PKN Orlen nie opublikował raportu bieżącego na swojej stronie internetowej

Sygn. akt II SAB/Wa 591/21

z tego zakupu, co może stanowić niewykonanie obowiązku, o którym stanowi art. 17 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 173, str. 1 z późn. zm.). Publikacja głównych założeń umowy jest istotna zarówno dla obecnych, jak i przyszłych akcjonariuszy PKN Orlen, którzy na tej podstawie mogą podjąć decyzję o nabyciu lub sprzedaży akcji. Z uwagi na powyższe wnioskowana informacja nie może stanowić tajemnicy przedsiębiorstwa, gdyż jej ujawnienie jest wymogiem nałożonym na emitenta przez prawo europejskie.

Zdaniem Stowarzyszenia, argumentacja PKN Orlen jest wewnętrznie sprzeczna. Tajemnica przedsiębiorcy może być stosowana na gruncie u.d.i.p. wówczas, gdy mamy do czynienia z informacją publiczną, o czym stanowi art. 5 ust. 2 tejże ustawy. PKN Orlen twierdzi jednocześnie jednak, iż wnioskowane informacje jej nie stanowią.

W odpowiedzi na skargę PKN Orlen podtrzymał stanowisko wyrażone w odpowiedzi na wniosek oraz wniósł o zawieszenie postępowania na podstawie art. 125 § 1 pkt 1 p.p.s.a., do czasu rozpatrzenia przez Trybunał Konstytucyjny wniosku Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2021 r. o stwierdzenie niekonstytucyjności niektórych przepisów u.d.i.p., w tym art. 4 ust. 1 u.d.i.p. w zakresie pojęcia „podmiotu wykonującego zadanie publiczne”, z uwagi na kluczowe znaczenie dla niniejszego postępowania. Wniosek został zarejestrowany pod sygnaturą K 1/21 i jest dostępny na stronie internetowej TK adresem:

<https://ipo.trybunal.gov.pl/ipo/view/sprawa.xhtml?&pokaz=dokumenty&sygnatura=K%201/21W>.

W przypadku nieuwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania albo w razie wydania orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny w przedmiocie zgodności art. 4 ust. 1 u.d.i.p. z Konstytucją RP, PKN Orlen wniósł o oddalenie skargi Stowarzyszenia na bezczynność z dnia 2 sierpnia 2021 r.

PKN Orlen stwierdził, że czynności związane z przedmiotem wniosku o udostępnienie informacji publicznej mieszczą się w zakresie przedmiotu działalności gospodarczej Spółki, ale nie odnoszą się do realizacji zadań publicznych przez PKN Orlen. Umowa, na mocy której przejęto wydawnictwo Polska Press wraz z aneksami i załącznikami do niej oraz treści wszelkich analiz ekonomicznych i analiz

Sygn. akt II SAB/Wa 591/21

ryzyka, nie są związane z żadnym zidentyfikowanym zadaniem publicznym realizowanym przez PKN Orlen.

Informacje na temat wskazanej umowy oraz analiz w żaden sposób nie wiążą się z: „zapewnianiem bezpieczeństwa energetycznego kraju”, „wytwarzaniem, przesyłaniem, dystrybucją i handlem energią elektryczną”, „działalnością przedsiębiorstwa energetycznego” i innymi zadaniami określonymi w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, tj. zadaniami publicznymi, które zdaniem sądów administracyjnych oraz Stowarzyszenia realizuje PKN Orlen.

Żądane przez Stowarzyszenie informacje dotyczą zatem wyłącznie działań podejmowanych w ramach działalności gospodarczej przez prywatną spółkę prawa handlowego, która, po pierwsze, nie jest jednoosobową spółką Skarbu Państwa, a po drugie, w której kapitale zakładowym Skarb Państwa posiada wyłącznie 27,52% udziałów - pozostałe udziały należą do prywatnych akcjonariuszy.

PKN Orlen posiada status spółki akcyjnej, której majątek jest odrębny od majątku akcjonariuszy. W takiej spółce akcjonariusze otrzymują akcje w zamian za wnoszone wkłady pieniężne lub wkłady niepieniężne. Przedmiot wkładu staje się zaś własnością spółki, a nie majątkiem podmiotów, które wniosły go do spółki, choćby były to podmioty publiczne (*vide* wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 13 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Bd 1168/17). Informacje wnioskowane przez Stowarzyszenie, to zatem dane, które dotyczą majątku samodzielnej spółki prawa handlowego, a nie informacje o majątku publicznym „w czystej postaci” (*vide* wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 sierpnia 2019 r., sygn. akt II SAB/Wa 203/19, wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 13 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Bd 1168/17).

Samo zaś wydatkowanie środków finansowych przez PKN Orlen (zawieranie umów oraz zamawianie analiz) nie stanowi zadania publicznego. Jak podkreśla się w orzecznictwie, PKN Orlen, który nie jest jednoosobową spółką Skarbu Państwa, ani też spółką, w której Skarb Państwa ma pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów, nie może zatem podlegać takim samym kryteriom oceny w zakresie obowiązków informacyjnych na gruncie u.d.i.p., jak ww. podmioty (wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 sierpnia 2019 r., sygn. akt II SAB/Wa 203/19). PKN Orlen stwierdził, że działania podejmowane w związku z przejęciem Polska Press nie mają żadnego związku z wykonywaniem zadań publicznych. Zawieranie umów cywilnoprawnych z innymi podmiotami

gospodarczymi oraz zamawianie analiz ekonomicznych nie dotyczących zadań publicznych nie wpływa na wykonywanie zadania publicznego przez PKN Orlen.

Zatem żądane przez Stowarzyszenie - wnioskiem z dnia 9 grudnia 2020 r. - informacje, jako niezwiązane z wykonywaniem zadań publicznych przez PKN Orlen, nie stanowią informacji o sprawach publicznych i nie podlegają ustawie o dostępie do informacji publicznej.

PKN Orlen dodatkowo podniósł, że żądane przez Stowarzyszenie analizy ekonomiczne oraz analizy ryzyka dotyczące przejęcia przez PKN Orlen wydawnictwa Polska Press, jeżeli takowe zostałyby wytworzone przez pracowników Spółki lub podmioty zewnętrzne na jej zlecenie, nie mieszczą się w zakresie przedmiotowym stosowania u.d.i.p., ponieważ stanowią pozbawione waloru oficjalności dokumenty wewnętrzne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z dnia 16 grudnia 2021 r. odmówił uwzględnienia wniosku o zawieszenia postępowania w przedmiotowej sprawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Niniejsza sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym, bowiem zgodnie z art. 119 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 poz. 2325 z późn. zm.) - dalej „p.p.s.a.”, sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania. Sąd rozpoznaje sprawy w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów (art. 120 p.p.s.a.).

Skarga na bezczynność ma na celu doprowadzenie do wydania przez organ oczekiwanego przez stronę aktu lub podjęcia określonej czynności. Skarga taka wnoszona jest wówczas, gdy organ wprawdzie prowadzi postępowanie, ale – mimo ustawowego obowiązku – nie kończy go wydaniem stosownego aktu ani nie podejmuje właściwej czynności, której domaga się strona (por. B. Dauter, B. Gruszczyński, A. Kabat, M. Niezgódka-Medek Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, publ. LEX nr 148427 i nr 148280). Dla stwierdzenia bezczynności organu w zakresie wydania stosownego aktu lub podjęcia czynności nie ma znaczenia fakt, z jakich powodów organ zwleka z realizacją wniosku, a w szczególności, czy zwłoka spowodowana jest zawinioną lub też niezawinioną opieszałością organu. Wnioskodawca ma prawo kwestionowania bezczynności

Sygn. akt II SAB/Wa 591/21

organu zawsze, gdy uznaje, że żądane przez niego informacje są informacjami publicznymi i powinny być udostępnione w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176 z późn. zm.), dalej „u.d.i.p.”

W sprawach dostępu do informacji publicznej zakres przedmiotowy wyznacza pojęcie informacji publicznej (art. 1 ust. 1 u.d.i.p.), a zakres podmiotowy - wykonywanie zadań publicznych przez adresata wniosku (art. 4 ust. 1 tej ustawy). Rzeczą podmiotu, do którego wpływa wniosek o udostępnienie informacji publicznej, jest załatwienie go w przepisany sposób, czyli udostępnienie informacji, jeśli ją wytworzył bądź jest w jej posiadaniu, albo odmowa lub umorzenie postępowania z przyczyn uregulowanych ustawą, albo wreszcie poinformowanie, że żądane dane nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu ustawy.

Obowiązkiem Sądu w przedmiotowej sprawie było w pierwszej kolejności ustalenie, czy sprawa mieści się w zakresie podmiotowym i przedmiotowym u.d.i.p. Dopiero bowiem stwierdzenie, że podmiot, do którego zwróciło się skarżące Stowarzyszenie, był obowiązany do udostępnienia informacji publicznej, oraz że żądana informacja miała charakter informacji publicznej w rozumieniu przepisów u.d.i.p., pozwala na dokonanie oceny, czy w konkretnej sprawie można skutecznie zarzucić wskazanemu podmiotowi bezczynność.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 u.d.i.p., obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności: 1) organy władzy publicznej; 2) organy samorządów gospodarczych i zawodowych; 3) podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa; 4) podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego; 5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 4 ust. 3 u.d.i.p., obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, będące w posiadaniu takich informacji.

Sygn. akt II SAB/Wa 591/21

W ocenie Sądu, PKN Orlen na gruncie u.d.i.p. jest podmiotem obowiązany do udostępnienia informacji publicznej, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p., gdyż wykonuje zadania publiczne, jako koncern paliwowo-energetyczny. Przy czym, jak wskazuje się w judykaturze, przesłanki określone w art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p. nie muszą być spełnione łącznie (por. wyrok NSA z dnia 29 listopada 2018 r., sygn. akt I OSK 249/17, publ. CBOSA).

Istota art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p. sprowadza się bowiem do objęcia obowiązkiem wynikającym z ww. ustawy również podmiotów prywatnych realizujących m.in. zadania publiczne. A z takim podmiotem mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

W sprawie bezspornym jest, że zgodnie z § 2 ust. 2 Statutu PKN Orlen S.A. (jednolity tekst Statutu ustalony w dniu 27 maja 2021 r. uchwałą Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia nr 31 uwzględniający zmiany przyjęte przez Zwyczajne Walne Zgromadzenie w dniu 27 maja 2021 r.) przedmiotem działalności Spółki jest m.in. wytwarzanie i przetwarzanie produktów rafinacji ropy naftowej; produkcja podstawowych chemikaliów, nawozów i związków azotowych; sprzedaż detaliczna paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw; górnictwo ropy naftowej i gazu ziemnego; działalność usługowa wspomagająca eksploatację złóż ropy naftowej i gazu ziemnego; wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucja i handel energią elektryczną; wytwarzanie paliw gazowych; dystrybucja i handel paliwami gazowymi w systemie sieciowym; roboty związane z budową rurociągów, linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych. Nie ulega wątpliwości, że dostęp do zasobów energetycznych ma podstawowe znaczenie z punktu widzenia zarówno poszczególnych jednostek, jak i całego społeczeństwa, w tym także z perspektywy suwerenności i niepodległości państwa (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 lipca 2006 r. sygn. akt P 24/05, publ. OTK-A 2006/7/87).

Sąd podziela prezentowany już w orzecznictwie sądowoadministracyjnym pogląd, że obowiązkiem władz publicznych jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju, przy czym zadanie to jest realizowane zarówno przez organy administracji publicznej, jak i inne podmioty (por. wyrok NSA z dnia 15 października 2013 r. sygn. akt I OSK 1212/13, publ. CBOSA). Zadaniem publicznym w rozumieniu u.d.i.p. są zadania mające na celu zaspokojenie powszechnych potrzeb obywateli oraz istotne z punktu widzenia celów państwa (por. wyrok NSA z dnia 25 września 2018 r. sygn. akt I OSK 902/18, publ. j.w.).

W ocenie Sądu, nie budzi wątpliwości także okoliczność, że działalność

Sygn. akt II SAB/Wa 591/21

przedsiębiorstwa energetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r., poz. 716 z późn. zm.) dotyczy spraw publicznych. Wytwarzanie, przetwarzanie, magazynowanie, przesyłanie oraz dystrybucja paliw albo energii lub obrotu nimi, ze względu na znaczenie tych dóbr dla rozwoju kraju oraz poziomu życia obywateli, a także konieczność uwzględniania wymogów ochrony środowiska, a tym samym urzeczywistniania dobra wspólnego - są zadaniami publicznymi.

Ustawa - Prawo energetyczne nakłada zresztą na przedsiębiorstwa energetyczne określone obowiązki. Zgodnie z art. 16 ust. 1 ww. ustawy, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii sporządza, dla obszaru swojego działania, plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię, na okres nie krótszy niż 3 lata, uwzględniając m.in. politykę energetyczną państwa (pkt 3). Również art. 16 ust. 8 ww. ustawy, w którym jest mowa o tym, że plan powinien określać m.in. działania i przedsięwzięcia zapewniające bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej, potwierdza że PKN Orlen jest podmiotem wykonującym zadania publiczne. Celem ustawy - Prawo energetyczne jest bowiem m.in. tworzenie warunków zrównoważonego rozwoju kraju, jak również zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i równowagę interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii (art. 1 ust. 2 ustawy).

W świetle powyższego, PKN Orlen jest podmiotem obowiązany w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej i tym samym niniejsza sprawa mieści się w zakresie podmiotowym u.d.i.p.

W rozpoznawanej sprawie nie została natomiast, zdaniem Sądu, spełniona druga przesłanka, pozwalająca na zastosowanie u.d.i.p., tj. przesłanka przedmiotowa. Żądane we wniosku informacje nie stanowią bowiem informacji publicznej podlegającej udostępnieniu przez PKN Orlen.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 u.d.i.p., informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych (a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 u.d.i.p.). W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się szerokie pojęcie informacji publicznej uznając za informację publiczną każdą wiadomość, dotyczącą faktów i danych, wytworzoną przez władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują bądź gospodarują

Sygn. akt II SAB/Wa 591/21

mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa w zakresie swoich kompetencji (por. wyrok NSA z dnia 30 października 2002 r., sygn. akt II SA 1956/02, LEX nr 78062 czy też wyrok NSA z dnia 7 grudnia 2010 r.; sygn. akt II OSK 1774/10, publ. CBOSA).

Na tym tle nie może jednak budzić wątpliwości, że w przypadku spółki prawa handlowego (podmiotu prawa prywatnego), która wykonuje zadania publiczne, informację publiczną stanowią wyłącznie te dane, które związane są ściśle z wykonywanymi przez tę spółkę zadaniami publicznymi.

Sąd w składzie orzekającym podziela tę linię orzecniczą, według której od podmiotów wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p. nie można żądać innych informacji, niż z zakresu wykonywania zadań publicznych, czy gospodarowania mieniem publicznym. W przeciwnym bowiem przypadku żądanie takie byłoby nadmierną ingerencją w sferę informacyjną tych podmiotów, wykraczającą poza standard konstytucyjny (por. dla przykładu: wyroki NSA z dnia 7 października 2015 r., sygn. akt I OSK 1974/14; z dnia 5 sierpnia 2016 r., sygn. akt I OSK 415/16; z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt I OSK 2245/15; z dnia 22 marca 2019 r., sygn. akt I OSK 1098/17 - publ. CBOSA).

W konsekwencji należy przyjąć, że nie każda informacja, będąca w dyspozycji PKN Orlen bądź odnosząca się do jego funkcjonowania, a tym bardziej jego majątku, jest informacją publiczną podlegającą udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, lecz tylko ta, która odnosi się do wykonywania zadań publicznych. Dlatego też ustalanie zakresu zadań publicznych spółki prawa handlowego powinno następować w sposób ostrożny i precyzyjny, tak aby nie narazić na nadmierną ingerencję innych osób (każdego zainteresowanego) w działalność tej spółki, poprzez pozyskiwanie wiedzy na ten temat.

W sprawie bezspornym jest, że zadaniami publicznymi realizowanym przez PKN Orlen są: (1) wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucja i handel energią elektryczną, ze względu na znaczenie energii elektrycznej dla rozwoju kraju, poziomu życia obywateli, a także konieczność uwzględniania wymogów ochrony środowiska, a tym samym urzeczywistniania dobra wspólnego; (2) wytwarzanie i przetwarzanie produktów rafinacji ropy naftowej; (3) zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Analiza treści wniosku Stowarzyszenia w zestawieniu z wskazanymi wyżej zadaniami publicznymi realizowanymi przez PKN Orlen, w ocenie Sądu, prowadzi do

Sygn. akt II SAB/Wa 591/21

wniosku, że nie ma związku funkcjonalnego pomiędzy żadanymi przez Stowarzyszenie informacjami, a zadaniami realizowanymi przez Spółkę.

Wbrew twierdzeniom skargi, zakup przez PKN Orlen prywatnego koncernu medialnego Polska Press nie jest związany z żadnym zidentyfikowanym powyżej zadaniem publicznym realizowanym przez PKN Orlen, lecz decyzją biznesową i w żaden sposób nie wiąże się z „zapewnianiem bezpieczeństwa energetycznego kraju”, „wytwarzaniem, przesyłaniem, dystrybucją i handlem energią elektryczną”, „działalnością przedsiębiorstwa energetycznego” i innymi zadaniami określonymi w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, tj. zadaniami publicznymi, które realizuje PKN Orlen.

Wnioskowane informacje dotyczą w gruncie rzeczy informacji o sposobie przeznaczenia zysku PKN Orlen, zaś samo wydatkowanie środków finansowych przez spółkę nie stanowi zadania publicznego. Reasumując powyższe, w ocenie Sądu, rację należy przyznać PKN Orlen, że żądane przez Stowarzyszenie informacje, jako niezwiązane z wykonywaniem zadań publicznych, nie stanowią informacji o sprawach publicznych i nie podlegają ustawie o dostępie do informacji publicznej.

Konkludując, stwierdzić należy, że PKN Orlen nie pozostawał w beczynności względem wniosku Stowarzyszenia z dnia 9 grudnia 2021 r. w dacie wniesienia skargi. PKN Orlen pismem z dnia 28 grudnia 2021 r. poinformował Stowarzyszenie, iż wnioskowana informacja nie stanowi informacji publicznej. Tym samym podniesione w skardze zarzuty, dotyczące naruszenia art. 61 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 1 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. oraz art. 4 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5 lit. e u.d.i.p., są nieuzasadnione.

Mając na względzie powyższe, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, działając na podstawie art. 151 p.p.s.a., orzekł jak w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Magdalena Morawiec

referent